

СЪДЕБНА ПРАКТИКА ПО ЗАКОНА ЗА АДВОКАТУРАТА

РЕШЕНИЕ № 46/21.02.2012 Г. ПО ГР. Д. № 821/2011 Г. НА ВКС, IV Г. О.

1. Налагането на пълнолетно лице на наказание лишаване от свобода за умишлено престъпление е пречка за придобиване на адвокатско качество и съответно представлява основание за отписване от адвокатски регистър.

Допуснатата неточност в решението на адвокатския съвет в правната квалификация на отписването не е съществено процесуално нарушение, тъй като не накърнява правата на жалбоподателя – осъждането му на лишаване от свобода за умишлено престъпление от общ характер не може да има друга последица освен отписването му от регистъра. Съгласно чл. 7, ал. 4 от Закона за адвокатурата Висшият адвокатски съвет разглежда жалбата по същество и в правомощията му е да даде точната правна квалификация.

Чл. 5, ал. 1, т. 1 от Закона за адвокатурата

Чл. 7, ал. 4 от Закона за адвокатурата

Чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата

Докладчик съдия Светла Бояджиева

Производството е по чл. 7 от Закона за адвокатурата (ЗА).

Обжалвано е на основание чл. 22, ал. 3 във вр. с чл. 7 ЗА решението,

взето на заседание на 17.12.2010 г. на Висшия адвокатски съвет, с което е потвърдено решение от 11.05.2010 г. на С. адвокатски съвет за отписване на адвокат от регистъра на адвокати-те при С. адвокатска колегия на основание чл. 22, ал. 1, т. 3 ЗА.

Недоволен от решението е жалбоподателят Б. Б. И., който го обжалва в срок с оплаквания за незаконосъобразност. Излага съображения, че не е изслушан, не е уважено и искането му за отлагане на разглеждането на делото за представяне на доказателства. Счита, че Висшият адвокатски съвет е следвало да отмени решението на С. адвокатски съвет и да върне производството за ново разглеждане поради два констатиращи порока – неточна квалификация на отписването и липса на отбелязване в решението в какъв срок и пред кого може да се обжалва.

Представителят на Висшия адвокатски съвет моли да бъде оставено в сила обжалваното решение.

Върховният касационен съд, като провери обжалваното решение с оглед изложените оплаквания, намира жалбата за неоснователна по следните съображения.

За да постанови обжалваното решение, Висшият адвокатски съвет е приел, че с влязла в сила присъда от 28.01.2009 г. по н. о. х. д. № 8019/

2007 г. на С. районен съд жалбоподателят е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 323, ал. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 НК, което съгласно чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗА представлява абсолютна пречка за упражняването на адвокатската професия.

Настоящият съдебен състав намира, че правилно и в съответствие с изискванията на закона адвокатският съвет е приел, че налагането на пълнолетно лице на наказание лишаване от свобода за умишлено престъпление е пречка за придобиване на адвокатско качество и съответно основание за отписване от адвокатския регистър.

Несъстоятелно е оплакването за допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. С молба от 11.05.2010 г. жалбоподателят изрично е заявил съгласието си приложеното към нея заявление да се приеме като изслушване в писмен вид съгласно разпоредбите на ЗА (чл. 22, ал. 2 ЗА). Съдържащата се в заявлението молба за отлагане на разглеждането на делото не е основана на конкретни доказателствени искания, а приложените документи правилно са преценени от Висшия адвокатски съвет като неотнормирани. Правно значение би имало възобновяването на наказателното производство, но доказателства за това не са представени по делото.

Правилно е прието от Висшия адвокатски съвет, че допуснатата неточност в атакуваното решение на С. адвокатски съвет в правната квалификация на отписването – чл. 22, ал. 1, т. 3 ЗА вместо чл. 22, ал. 1, т. 2 ЗА, не е съществено процесуално нарушение, тъй като не накърнява правата на жалбоподателя – осъждането му на лишаване от свобода за умишлено престъпление от общ характер не може да има друга последица освен отписването му от регистъра. Съгласно чл. 7, ал. 4 ЗА Висшият адвокатски съвет разглежда жалбата по същество и в правомощията му е да даде точната правна квалификация.

Липсата на отбелязване в решението на С. адвокатски съвет в какъв срок и пред кого може да се обжалва решението също не е съществено нарушение на процесуалния закон при наличието на изрична законова разпоредба в този смисъл (чл. 7, ал. 2 ЗА) и не е довела до нарушаване правото на защита на жалбоподателя, който в срок е упражнил правото си на жалба пред компетентния орган – Висшия адвокатски съвет.

По изложените съображения обжалваното решение е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.